

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3727/2020
18.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јован Продановић, адвокат из ..., против туженог Града Панчева, кога заступа Градско правобранилаштво Града Панчева, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 271/20 од 26.05.2020. године, у седници већа одржаној 18.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 271/20 од 26.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 271/20 од 26.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 689/19 од 17.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужили на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати 55.000,00 динара и за претрпљени страх 45.000,00 динара, односно укупани износ од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом од доношења првостепене пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 28.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 271/20 од 26.05.2020. године, одбијена је жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П 689/19 од 17.01.2020. године (став 1. изреке). Одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка (став 2. изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана. одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је захтев тужиле за накнаду нематеријалне штете са закључком да тужени није одговоран за настанак исте, већ да је иста настала искључиво кривицом оштећеног, те да интензитет и дужина трајања претрпљених физичких болова и страха не оправдавају досуђивање новчане накнаде. Одлучујући у смислу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној, с обзиром да спорно правно питање није од општег интереса или правно питање у интересу равноправности грађана, већ је везано за конкретно утврђено чињенично стање и решење спорног односа странака. Такође, није потребно ново тумачење права, као ни уједначавање судске праксе нити су у ревизији о томе пружени одговарајући докази, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којим је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 15.05.2019. године, а вредност предмета спора износи 100.000,00 динара, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**